

Zenta, 1889. július 29. – Kiskunfélegyháza, 1965. október 2.

Kisiparoscsaládból származott. Apja szabómester volt; betegsége miatt fel kellett hagynia szakmájával, s a részben öröklött, részben vásárolt 12 kat. holdján gazdálkodott. Tanítóképzőt végzett Baján és Kiskunfélegyházán. Az első világháborúban katona. Már a háború előtt, majd hazatérte után írnok egy kiskunfélegyházi ügyvédi irodában. Később a helyi rendőrség irodavezetője. Rövid kertészkedés után, 1929-ben elvégezte a hivatásos tűzoltó-parancsnoki tanfolyamot, ettől kezdve 1943-ig a város tűzoltóparancsnoka. A helyi képviselő-testület tagja, városgazda. 1943-tól 1945-ig a városi előljáróságban dolgozott közellátási előadóként. Politizálni a Függetlenségi és 48-as Pártban kezdett, majd csatlakozott a Nagyatádi Szabó-féle kiskunfélegyházi párttal. A helyi szervezet vezetői közé tartozott. 1930-tól a Független Kiskunfélegyházi Párt tagja. 1944. december 18-ától Kiskunfélegyháza követe az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945. november 4-étől Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő. 1945-1946-ban mintegy 100 kat. holdon gazdálkodott. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa – a munkáspártok nyomására – koalícióellenes magatartása miatt húsz társával együtt kizárta a pártból. Részt vett a Magyar Szabadság Párt megalakításában, s a párt szegedi szervezetének egyik vezetője lett. A Magyar Szabadság Párt önfeloszlatása után a Balogh páter-féle Független Magyar Demokrata Párt listáján korábbi választókerületében 1947. augusztus 31-én ismét országgyűlési képviselővé választották. 1949-ben visszavonult a politikai élettől, s földjén gazdálkodott. Az ötvenes években kuláklírára helyezték.